

CHESSIE

3.87

CHESAPEAKEKERHO

TOIMIHENKILÖT - FUNTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki, puh. 90-746 225

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 Espoo, puh. 90-466 098

Sihteeri

Pirjo Suominen

Vuosikuja 4 as 12, 02200 Espoo, puh. 90-881 795

Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 Siuntio as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as 8, 00960 Helsinki, puh. 90-317 171

Reija Kaheinen

Haarniskatie 7 B 13, 00910 Helsinki, puh. 90-322 165

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20, 00630 Helsinki, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja
Anita Soinjoki

Toimittajat
Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-
kuvien rasterointi
ä mk 15,-

P Ä Ä K I R J O I T U S

Koiramaailman syyskesäonki alkaa olla ohitse kokeiden osalta. Näyttelyitä riittää kuitenkin vielä. Valitettavasti on kuitenkin todettava, että Messukeskuksen näyttely joulukuun alussa jää jälleen kerran meikäläisiltä väliin. Toivokaamme parempaa onnea keväällä.

Kansainväliset metsästyskokeet pidettiin tänä vuonna Talviaisissa. Allekirjoittaneella oli kunnia toimia sihteerinä voittajaluokassa norjalaiselle tuomarille Ann-Thurid Hustad'ille. Viikonloppu oli lyhyesti sanottuna unohtumaton. Lauantaiamuna aloitimme noin puoli kahdeksalta ja lopetimme iltapäivällä noin puoli viideltä. Sadetta riitti lähes koko päiväksi, aamulla satoi kaatamalla taukoamatta, iltapäivällä tuli kaatosadekuuroja. Päivän aikana tuomari arvosteli viidentoista koiran suoritukset pitämättä ainoatakaan taukoa. Hän jopa söi ja joi seisaaltaan suoritusten aikana. Koko ajan hän kuitenkin jaksoi olla ystävällinen ja hymyilevä sekä kilpailijoita että toimitsijoita kohtaan. Sunnuntaina oli onneksi kaunis ilman ja ainoastaan kymmenen kilpailijaa, joten sen päivän urakka tuntui lähinnä leikinteolta lauantaihin verrattuna.

Eräs tuttu opettaja hoki aina oppilailleen, että "katsomalla ei opi kuin katsomaan, teidän on itse myös harjoiteltava". On kuitenkin todettava, että tämä ei täysin pidä paikkaansa ainakaan "koirahommissa". Joka kerta kun olen käynyt kokeissa katsomassa erirotuisten noutajien suorituksia olen oppinut jotain uutta. Näissä kokeissa opin paljon uutta, minullahan oli aitiopaikka tuomarin vieressä ja sain kuulla arvostelun jokaisesta suorituksesta heti. Uskotteko minua jos sanon, että sade ja kylmyys ei haitannut tippaakaan, aika meni kuin siivillä. Mikäli minua vielä joskus pyydetään sihteeriksi, lupaudun kyllä välittömästi tehtävään.

Eräs asia minua kuitenkin harmittaa; katsojien joukossa ei tänä vuonna ollut ainoatakaan chessie-ihmistä. Tiedän, että moni teistä tällä hetkellä tähtää joko taipumuskokeisiin tai metsästyskokeisiin ja juuri teillä olisi valtavasti hyötyä muiden koirien ja ohjaajien suoritusten katsomisesta. Mikäli kokeisiin voi osallistua toimitsijana, hyöty on epäilemättä kaksinkertainen.

Talviaisissa kokeet huipentuivat jännittävään finaaliin kahden loistavan koiran välillä. Pidemmän korren eli cacit'in vei ruotsalaisen Willy Gustavssonin labradorinnoutajanarttu ja varacacit'in kultainennoutajanarttu Felicity of Woodhill, om. Kari Brunström.

KANNESSA: Jukka harjoittelee pennunkäsittelyä. Foto: Matti Suominen

Tänä vuonna ei Suomessa ole syntynyt ainoatakaan chesapeakepentua, uusia jäseniä kerho kuitenkin on saanut, kun tuontikoiria on ollut peräti yksi: Vättlestugans Aule eli Alex. Toivotan Alexin omistajineen tervetulleiksi mukaan toimintaan. Tervetulleiksi voinen toivottaa myös Jari ja Asta Mehtälän sekä Anita Novitskijn pienet tyttövauvat, joista edellämäinnittu ehti jo ihastuttaa chessieväkeä Aitoossa treffeillä.

Syksyn kerhoilta tullaan pitämään joulujuhlan yhteydessä. Eläinlääkäri Leena Saijonmaa on lupautunut pitämään esitelmän koiran ENSIAVUSTA, tähän on aihe jota yhdenkään koiranomistajan ei kannata jättää väliin, joten saapukaa runsaslukuisina paikalle.

Hyvää syksyn jatkoa.

Anita Soinjoki

J Ä S E N M A K S U I S T A

KERHOMME ON PIENI JA KÖYHÄ JA KOKO TOIMINTA PERUSTUU 90 % JÄSENMAKSUIHIN. TARKISTAKAAPA OLETTEKO JO MAKSANEET VUODEN 1987 JÄSENMAKSUNNE !!!

Chesapeakekerhon vuosikokous 24.8.1987 klo 19.00

Läsnä 7 kerhon jäsentä

Pöytäkirja:

1. Hallituksen puheenjohtaja avasi kokouksen klo 19.00
2. Valittiin vuosikokouksen puheenjohtajaksi Anita Soinjoki, sihteeriksi Anita Novitskij.
3. Todettiin kokous laillisesti kokoon kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
4. Valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Raimo Soinjoki ja Hannu Kuusela.
5. Kuultiin hallituksen vuosikertomus, varainhoitokertomus sekä tilin-tarkastajien lausunto.
6. Myönnettiin hallitukselle tili- ja vastuuvapaus.
7. Valittiin seuraavalle kalenterivuodelle puheenjohtajaksi Anita Soinjoki. Hallituksen erovuoroiset jäsenet Irma Koponen ja Anita Novitskij, joista Irma Koponen valittiin edelleen hallitukseen. Anita Novitskijn kieltäydyttyä jatkosta hallituksessa, valittiin uudeksi hallituksen jäseneksi Reija Kaheinen.
8. Valittiin seuraavaa kalenterivuotta varten tilintarkastajiksi Tapani Koivunen ja Hannu Kuusela, varamiehiksi Raimo Soinjoki ja Pirjo Suominen.
9. Huoltotoimikunta toimii edelleen kokoonkutsujana Marja-Liisa Koivunen. Riistatoimikunnan kokoonkutsujaksi valittiin Hannu Kuusela, treffitoi-mikunnan kokoonkutsujaksi Anita Novitskij.
10. Päätettiin hallituksen esityksen mukaisesti pitää jäsenmaksut ennallaan: 60,- mk varsinainen jäsen, 30,- mk perhejäsen.
11. Kuultiin toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintavuodelle.
12. Hallituksen kokouksen päätettäviksi esittämiä asioita ei ollut.
13. Muita asioita huomioonottaen yhdistyslain 14§ määräykset ei ollut.
14. Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 20.30.

Anita Soinjoki

pj Anita Soinjoki

sihteeri Anita Novitskij

Pöytäkirjan tarkastajat:

Raimo Soinjoki

Raimo Soinjoki

Hannu Kuusela

Hannu Kuusela

KOIRIEN HAMMASONGELMAT

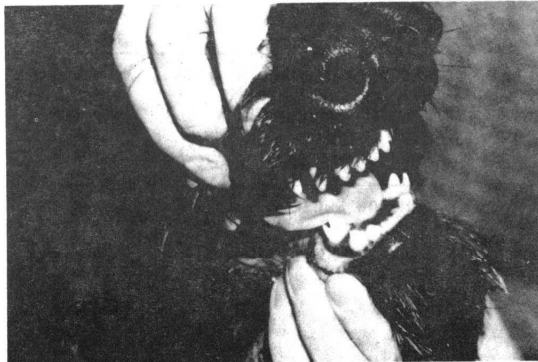
Tiukasti kiinni olevat maitohampaat, pahanhajuinen hengitys, hammaskivi, hampaiden menetykset, riät, katkenneet hampaat ja vieläpä parentavirheet ovat koirien hammasongelmia. Koira on vaikea huomata ulospäin, että sillä olisi minkälaisia ongelmia hampaidensa kanssa. Osalla tapauksista voi ulkoisina merkkeinä olla pureskailu, ylimääräistä kuulaamista tai verenvuotoa suusta. Useimmiten omistaja huomaa hammasairaudet tarkastelemaan koiran suuta ja hampaita tai kiinnittäessään huomionsa pahanhajuisen hengitykseen.

IRTOAMATTOMAT MAITOHAMPAAT JA PARENTAVIRHEET

Nuorilla koirilla voivat irtoamattomat maitohampaat ja parentavirheet aiheuttaa ongelmia, jotka usein ovat perinnöllistä laatua.

Maitohampaat irtoavat normaalisti itsestään noin 4–5 kuukauden iässä, mutta osalla koirista, erityisesti joillakin tietyillä pienikasvuisilla roduilla esim. perhoskoira, yorkshirenterrieri ja kääpiövilakko, tämä prosessi ei toimi. Useimmiten kulmahampaat jäävät irtoamatta, mutta jopa etu- ja poskihampaatkin voivat jäädä irtoamatta.

Irtoamattomat maitohampaat ovat tiukasti kiinni, koska niiden juuri ei resorboitu (sulaudu) kuten sen pitäisi. Tällöin maitohammas ei irtoa pysyvän hampaan tieltä ja voi aiheuttaa pysyvän hampaan sijaintivirheen ja sen normaalin asennon häiriön. Ruoantähteet jäävät kahden tiukasti toistensa vieressä olevan hampaan väliin ja aiheuttavat ientulehdusta. Irtoamattomat maitohampaat pitäisi poistaa eläinlääkärillä viimeistään 7–8 kuukauden iässä. Kannattaa näyttää pennun hampaita kasvattajalle, jos on pienintäkään huolenaihetta hampaiden puhkeamisessa. Nyrkkisäänönä voitaisiin pitää, että maitokulmahampaan pitäisi irrota siinä vaiheessa viimeistään, kun pysyvä kulmahammas on puoliksi esillä.

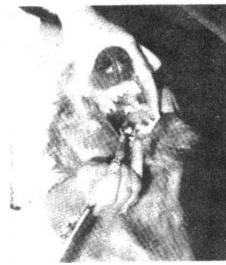
PARENTAVIRHEET ovat suurimmaksi osaksi perinnöllisiä. Virheellinen ruokinta osaksi pentuikästä voi myöskin aikaansaada leukojeen kasvuhäiriöitä. Eri rotujen oikea parenta määrätellään rotumäärätelmässä ja on syytä tiedustella kasvattajalta minkälainen koiran parenta pitää olla, jotta osa siitä tarkkailla. Parentavirheitä ovat ylimääräiset tai alikuiset hampaat, ylä-, ala- ja tasaparenta. On huomattava, että toisilla koirilla alaparenta on erittäin paha virhe, kun taas toisilla sen pitää ehdottomasti olla alaparenta ollakseen oikea. Käsitteitä ei saa sotkea eri rotujen välillä.

Nämä parentavirheet aiheuttavat tuskin koskaan ongelmia itse koiralle. Oikein paha ala- tai yläparenta pitkäkuonoisella koiralla voi haitata tai jopa estää koiran syömisen kokonaan. On selvää, ettei tällaista pentua voi jättää vaan se pitää lopettaa. Tasaparenta voi aiheuttaa tietynlaisia avopurentaa ts. koiria ei saa leukojaan oikein yhteen. Tämän vian voi havaita vasta kun pysyvät hampaat ovat kaikki suussa ja leukojen kasvu on päättynyt. Pitää tarkkailla, pystyykö koiria vaivatta hienontamaan ruokansa viasta huolimatta. Eläinlääkäri osaa viime kädessä katsoa, vaatiiko vaiva toimenpiteitä vai ei. Hyvin harvoin tasaparenta aiheuttaa minkälaisia vaivoja.

Tietyissä roduissa on yleistynyt ongelma, jota voisi kutsua "ahdas alaleuka"-nimellä. Tätä vikaa esiintyy erityisesti pienillä terriereillä ja kapeakuonoisilla isommillä koirilla. Tähän tulisi kasvattajien kiinnittää huomiota jalostusmateriaalia valitessaan, koska vika mitä todennäköisemmin on periytyvä "Ahtaassa alaleuassa" alaleukahampaat purevat yläleuan suulaen ikeneen aiheuttaen kipua ja haavauman, jossa on jatkuva tulehdus. Joskus koirien on jopa vaikeata sulkea suutaan.

Alaleukahampaista voidaan vaivan ilmetessä hioa haittaavaa pituutta ja terävyyttä pois. Alaleukahampaiden kärjet voidaan pyöristää. Tämän voi tehdä hammaslääkärin poralla hiekkapaperikiekoja käyttäen. On tapauksia, joissa koirien hampaita on oioitu oikeaan asentoon eris-

laisilla oikomiskojeilla. Kasvattajan ja koiranomistajan omatoiminto on silloin oltava kohdallaan, kun mietitään tällaisia keinoja. Onko esimerkiksi oikein koiranäyttelyitä silmäläpään esittää koiria, jolla on oioit hampaat mainitsematta siitä arvostelutuomarille? Ainakaan sitä ei pitäisi harkitsematta käyttää jalostukseen.

Hammaslääkäri voi yhteistyössä eläinlääkärin kanssa hioa alaleukahampaiden kärjistä "liikaa" pituutta pois ja pyöristää ne niin, ettei haavaumia suulakeen tai ikeneen yläleuassa enää aiheutuisi. Tätä toimenpidettä varten koiria useimmiten täytyy nukuttaa.

PAHANHAJUINEN HENGITYS, IENTULEHDUS JA HAMMASKIVI

PAHANHAJUINEN HENGITYS voi olla seurauksena hammasvaivoista, mutta sen voi aiheuttaa myöskin tulehdus suussa, kurkussa, nielurisissa, ruokatorvessa tai vatsalaukussa. Hampaiden tukikudossairaus (parodontiitti) aiheuttaa pahanhajuista hengitystä ja on suurin syy eläinten niin kuin ihmistenkin hampaiden irtoamiseen.

Jos koiran hengitys on pahanhajuista eikä se ole muuten sairas, voi syynä olla "vierasesine" suussa. Esim. luunsiru tai puunpala, joka on kiilautunut kahden hampaan väliin tai on yläleuan hampaiden välissä yli suulaen.

Oireena useimmat koirat hankaavat kuonoaan voimakkaasti lattiaa vasten tai yrittävät tassuillaan hangata kuonoaan. Joskus vaivan huomaa vain vastenmielisestä hajusta, joka seuraa parin päivän sisällä tulehduksen alkamisesta.

Tikku tai vastaava poistetaan ja useimmiten tulehdus häviää itsestään vaatimatta muita toimenpiteitä.

IENTULEHDUS ELI GINGIVIITTI on iensairaus, joka hoitamattomana etenee aiheuttaen lopulta hampaiden irtoamisen. Ientulehdus saa alkunsa pehmeästä bakteeripeitteestä, plakista, joka viihtyy hampaan pinnalla ienrajassa. Plakki aiheuttaa ikenen tulehtumisen, jolloin se on turvontunut, punoittava ja vuotaa helposti verta. Joidenkin tekijöiden katsotaan edesauttavan ientulehduksia: ravinnonpuute, ravinnon koostumus, korkea ikä, tulehdusten vastustuskyvyn väheneminen, muutokset hormonitasapainossa ja osa erilaisista sairauksista esim. sokeri-tauti. Tiettyt rodut ovat alttiimpia iensairauksille kuin toiset ja perinnölliset ominaisuudet vaikuttavat suuresti sairauden ilmenemiseen.

Hoitona ientulehdukseen on säännöllinen hampaiden mekaaninen puhdistus, jolloin plakki poistetaan hampaiden pinnalta harjaamalla tai pyyhkimällä kostealla kankaalla. Puhdistusta voi tehostaa vaikeammassa tapauksissa harjauksen jälkeen pyyhkimällä hampaat pumpulipuikolla, joka on kostutettu esimerkiksi apteekista saatavaan Hibitane 0.2 % -liuokseen. Jokaisen aterioinnin jälkeen koiralle on syytä antaa jotakin pureskeltavaa (puruluu tms.), jotta tällöin voimakkaasti erittyvä sylki tehokkaasti huuhtelisi hammaspinnat.

Pentu on hyvä opettaa jo pienestä pitäen pureskelemaan jotakin esinettä: isoa ydinluuta, puruluuta tai vastaavaa, jotta sen parentalihakset vahvistuisivat ja hampaat puhdistuisivat mahdollisimman tarkkaan ja luonnollisesti.

On parempi antaa purtavaksi jotakin kiinteää, sellaista ettei koiraa saa siitä helposti palasia syötäväksi. Ei esimerkiksi kuivia leivänpaloja, jotka koiria hienontaa kokonaan.

Pienemmän hammaskivimä omistaja itse poistaa toimenpiteen. Vaikeammassa tapauksissa teen suorittaa eläinlääkäri, joka taessa nukuttaa koiran toimenpiteen. Syväälle ientaskuihin kasvun maskivi on tuskalista poistaa ja silloin saavutetaan, kun koiraa sissa.

PARODONTIITTI ELI IENRAJAN KIINNITYSKUDOSIEN TULEHDUS

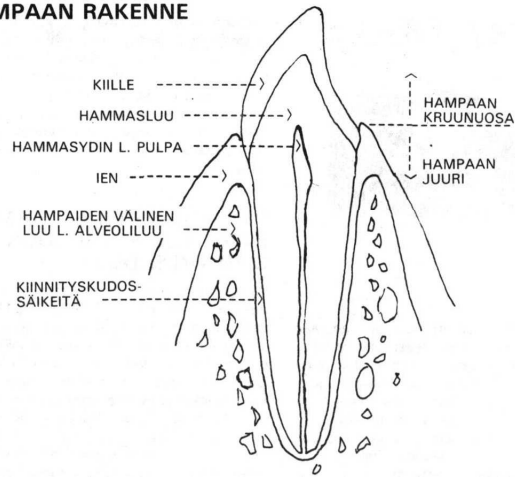
Parodontiitissa on periaatteessa duksen oireet, mutta tulehdus vaiheeseen edittyään kerennyt jo korvaamattomia tuhoja sekä luutta hampaiden välisessä luussa luussa). Hammaskivi on edennyt kaulaa pitkin jo syväälle ientasku-taen hampaan kiinnityksen löy hampaat ovat puru-arat ja heiluv-tä painettaessa ientaskusta tulee verta. Koiran suu haisee paha omistaja huomaa iensairauden vaiheessa on syytä viivyttämätua eläinlääkärille, joka voi arvi-kojen suuruudet. On mahdollistakin hampaita joudutaan po- Näin saadaan jäljelle jäävät har- dettua ja mahdollisimman hyvä t- suhteisiin nähden saavutettua.

On syytä huomata, että hamn ientulehduksen aiheuttamat tu- palaudu. Menetettyä kiinnitys- säada takaisin, mutta hoitamalla- nee ja kiinteä, jolloin hampaat- ran suu on haiseva ja koiran suu ei- Parodontiitin hoito vaatii kärsi- sekä koiralta että hoitajalta. On- miellyttävämpää nähdä koiran- vin vielä vanhanakin, kun se- hampaillaan syödä kaikenlaisia- nauttia elämästään. Useinhan vi- ran suu on haiseva ja ruskeat ha- peitteet peittävät juuri ja juuri su- vät hampaat. Koiraa haisee vaste- eikä pysty syömään juuri mitä- sen suu on niin arka.

Koiran vuosittainen hammas- takaa sen, etteivät hampaiden i- kudossairauksien vauriot pääse e- liian pitkälle ja hampaat voidaan- hyvässä kunnossa.

HAMPAAN RAKENNE

Jos parodontaaliabskessi on koiran yläleuan poskihampaiden alueella, puhkeaa fisteli silmän alapuolelle. Fisteli voi välillä olla suhteellisen huomaamaton, kunnes se taas tulehtuu ja vuotaa märkäistä eritettä. Joskus se taas voi tilapäisesti umpeutua ja silloin voi aiheutua silmän alle turvotusta kunnes fisteli jälleen avautuu. Tällaista vuotoa koiralla ei saa hoitamatta ja tutkittamatta pitää.

Kuvassa koiralla on fisteli vasemman silmän alapuolella. Tulehdus on peräisin poskihampaasta, vaikka toisinkin voisi luulla.

KARIES

Hammasmätä eli karies on hyvin epätavallista koirilla. Tähän katsotaan pääasiassa vaikuttavan syljen pH-arvon, joka koiralla on 7.1–7.9. Reikien muodostuminen alkaa, kun syljen pH-arvo laskee alle 5.5. Ihmisellä näin käy aina kun hän jotakin laittaa suuhunsa. Seuraa niin kutsuttu happohyökkäys. Tietyissä roduissa esim. Labradorinnoutaja, voi reikiintymistä ilmetä jo 1–2-vuotiaana poskihampaissa. Vanhemmilla koirilla voi poskihampaiden purupinnoilla olla reikiä.

Suurempi reikä voi aiheuttaa särkyä (koira kuolaa) ja puremisvaikeuksia. Pienemmät reiät huomataan useinkin vain säännöllisen suuntarkastuksen yhteydessä.

Hoito: Jotta hampaat saadaan säilytettyä kunnossa, on syytä tarkkailla niitä säännöllisesti ja huolellisesti. On tärkeätä, että reiät huomataan silloin, kun ne ovat vielä tavanomaisin menetelmin paikattavissa. Hammaslääkäri voi yhteistyössä eläinlääkärin kanssa paikata hampaat samaan tapaan kuin ihmistenkin hampaat koiran ollessa nukutettuna. Hammasytimeen (pulpaan) saakka edenneet reiät vaativat juurihoidon, eikä niitä varsinkaan poskihampaisiin koirille suoriteta vaan hammas on poistettava.

MURTUNUT HAMMAS

Hammassainne on erittäin lujaa ja kestävä, mutta joskus hammaskin voi katketa tai murtua onnettomuustapauksissa. Vahingot sattuvat useimmiten etu- ja kulmahampaille, jolloin koira on löytynyt kuononsa johonkin kovaan.

Hoito: Jos murtuma on aivan hampaan kärjessä, ei mitään hoitoa tarvita. Ei useinkaan silloinkaan, kun murtuma on aivan pulpan tuntumassa, edellyttäen ettei uusia palasia hampaasta lohkea.

Jos sen sijaan murtuma on niin paha, että pulpa on vahingoittunut ja avoin, on tulehdusvaara suuri. Hammas pitää juurihoitaa, erityisesti nuoren koiran ollessa kyseessä. Vaihtoehtona on, että odotetaan juurihoitamatta hammasta ja mikäli vaivaa sitten ilmenee hammas poistetaan. Juurihoidot hampaille suorittaa hammaslääkäri yhteistyössä eläinlääkärin kanssa.

Poskihampaiden murtumat ovat erittäin harvinaisia.

Aivan erityinen vahinko esiintyy silloin tällöin yläleuan P4-hampaassa. Se on tällöin murtunut niin, että pulpa on esillä. Vahingon saa aikaan todennäköisesti Intensiivinen luiden pureskelu, jolloin purentavoima on kohdistunut ko. hampaaseen eikä se ole sitä kestänyt. Useimmiten tämä ei koiraa haittaa, mutta mikäli pulpa vuotaa verta ja tulehtuu, on hammas poistettava.

VERENVUOTO IKENESTÄ JUURENKÄRJEN ALUEELLA

Syvä karies, joka on tulehduttanut hammasytimeen tai hammasmurtuma voi aiheuttaa ko. verenvuotoa. Tavallisimmin sen kuitenkin saa aikaan parodontiitin aiheuttama syvä ientasku. Ientasku ulottuu juurenkärjen alueelle saakka ja märkä ei pääse jostakin syystä purkautumaan ientaskun kautta ulos, vaan puhkaisee ikenen. Näin syntyy märkäinen avanne, fisteli, josta tihkuu märkäistä verta.

Oireet voivat olla suhteellisen huomaamattomat. Joskus muodostuu voimakasakin turvotusta ko. hampaan seudulle ennen kuin paine purkautuu fistelin kautta ulos. Vaivan nimi on parodontaaliabskessi ja sen voi varmistaa röntgenkuvaamalla hampaan juurenkärjen alueen. Useimmiten hammas on poistettava, koska juurihoito näissä tapauksissa koiran poskihampaissa ei huonon ennusteen vuoksi suoriteta.

JOITAKIN NEUVOJA HYVÄN HAMMASHYGIENIAN YLLÄPITÄMISEKSI

1. Totuta pentu ajoissa hampaiden ja suun tutkimiseen. Anna koirallesi jo pentuikästä lähtien täysipainoista karkeaa ravintoa ja isoja puruluuta, jotta se saisi harjoittaa purentalihaksiaan.
2. Tarkkaile koirasi hampaita ja suun limakalvoja säännöllisesti pennusta lähtien, että huomaisit sairaalliset muutokset mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.
3. Vältä hammasvaivoja poistamalla plakkii hampaiden pinnalta harjaamalla tai pyyhkimällä kostutetulla kankaalla. Näin estetään hammaskiven ja ientulehduksen esiintyminen. Mekaaninen puhdistus on kaikkein tärkeintä. Hammastahnat eivät ole tarpeellisia, ellei itse halua niitä välttämättä käyttää. Puhdistusta voi silloin tällöin (varsinkin, jos ikenet jostain syystä vuotavat) tehostaa kostuttamalla pumpulipuikko esim. HIBITANE DENTAL 0.2 % -liuokseen ja pyyhkiä sillä koiran hampaiden ienrajat. Ainetta saa apteekista ilman reseptiä. Poista tai poistota hammaskivi heti kun sitä ilmestyy!
4. Tarkastuta koiran hampaat aina eläinlääkärilläsi, kun joudut jonkun muun vaivan vuoksi käymään hänen luonaan. Hän voi sattumalta huomata muutokset alkuvaiheessa.
5. Jos käyt koirasi kanssa koiranäyttelyissä, muista ottaa todistus poistetuista hampaista. Ei tietenkään maitohampaita! Katso, että todistuksessa on mainittu oikean hampaan numero ja poiston syy selvästi.

Lähteet: Hundsport 7–8/1984, 4/86
Julkaistu RIISENI 4/86/T.H.

HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM! KAIKKI MUKAAN. HUOM!

★ JOULUTERVEHDYKSET ★

Toimitus toivoisi teidän kaikkien tänä vuonna olevan mukana Chessie -lehden joulunumeroa tehtäessä. Jotta lehdestämme tulisi mahdollisimman näyttävä, toivoimme teidän lähettävän joulutervehdyksen mielellään kuvalla varustettuna.

Tervehdyksen laatiminen ei ole kovinkaan vaikeaa. Se tehdään A4-kokoiselle valkoiselle paperille sen kokoiseksi kuin haluaa (1/1 sivu, 1/2 sivu tai 1/4 sivu). Molemmille sivuille sekä yläreunaan jätetään 1,5 cm marginaali, alareunaan 2 cm marginaali. Teksti voi olla joko kirjoituskoneella kirjoitettu tai siirtokirjaimia käyttäen tehty. Siirtokirjaimia saa ostaa hyvin varustetuista paperikaupoista ja tavarataloista.

Valokuvat voivat olla joko mustavalkoisia tai värikuvia. Niiden ei tarvitse olla ns. näyttelykuvia, tilannekuvat käyvät yhtä hyvin. Metsästystilanteessa otettuja kuvia olisi hauska saada mukaan. Liian tasasävyyisiä kuvia ei kuitenkaan kannata käyttää. Kuloheinän värinen koira syksyinen kaislikko taustanaan ei erotu kovinkaan hyvin.

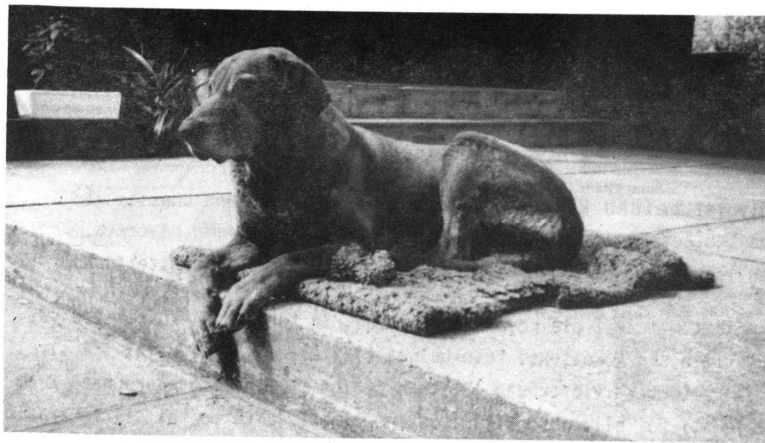
Ellette itse halua tehdä joulutervehdystä, se ei saa olla esteenä osallistumisellenne. Kääntykää luottamuksella meidän puoleemme! Lähettäkää haluamanne teksti ja kuvat meille, ilmoittakaa minkä kokoisena ja millä tekstityypillä haluatte tervehdyksenne, niin toimitus laatii sen.

Hinnat: 1/1 sivu mk 50,- Ei-jäseniltä peritään
1/2 sivu mk 30,- kaksinkertainen hinta
1/4 sivu mk 20,-
Kuvien rasterointi mk 15,-/kuva
Siirtokirjaimet mk 5,-/kuva

Ilmoitusten viimeinen jättöpäivä on 1.12.1987 ja ne osoitetaan Anita Soinjoelle.

Lisätietoja antavat puhelimitse: Irma Koponen ja Anita Soinjoki. Osoitteet ja puhelinnumerot löytyvät toimihenkilösivulta.

Vielä ei ollutkaan talviuniön aika! Mars ulos ottamaan kuvia chessiestäsi ja sen jälkeen joulutervehdyksesi laatimaan! Muista, että Chessie-lehti lähetetään muihin pohjoismaihin, USA:han ja Englantiin. Joten tämä on hieno tilaisuus osoittaa kerhomme toimintakyky ja esitellä koiriamme muiden maiden chessieväelle.

Viimeisessä Chessie-numerossa kyseltiin Eulan osallistumisesta chessie-treffeille 24.7. - 26.7.1987.

Asiasta kuultuna Eulaalia ilmoittaa, ettei valitettavasti pääse osallistumaan ko. suurtapahtumaan. Syynä on se, että isäntäväki ei töidensä vuoksi oikein millään ehdi, ja pisteenä i:n päälle alkoivat naiselliset vaivat juuri täysin sopimattomasti. Eulaalia olisi kyseisenä ajankohtana kaikkein herkullisimmillaan ja itse olisi kovasti tulossa kuultuaan useiden kauniiden ja nuorten poikien läsnäolosta. Gun-täti on kuitenkin jo vuosia sitten kieltänyt kaikenlaiset sexihommat ja yhdeksän vuoden ikäkin asettaa pieniä rajoituksia. Yritetään ensi vuonna uudelleen.

Eulaalialla menee muuten hyvin, joskin sisarusparven pieneneminen puoleen on saanut kyneleet silmiin. Eulakin on kuonostaan aika pähästi harmaantunut, mutta kuitenkin elegantilla tavalla. Eulaalian metsästysharrastus on myös vähentynyt, lähinnä sen vuoksi että isäntä on vetelöitynyt ja vanhentunut. Kuitenkin mukana ollaan edelleen sorsa-, kyyhkys- ja fasaanijahdeissa, mutta alusta lähtien vastenmieliseltä tuntunut saaliin suuhun ottaminen on iän myötä tullut entistä inhottavammaksi.

Mieliharrastuksia nykyisin on uimisen ja löhöämisen lisäksi sienestäminen ja autolla ajaminen. Viimeksi mainittu on parasta huvia ja perheen toinen auto onkin omistettu Eulaalian käyttöön. Takaikkunan auki ollessa tulevat kiikki mahdolliset perusteellisesti haukuttua; saman kohtalon saavat ihmiset, linnut, talot ja muut autot jne.

Ilmeisestikin rodulle ominainen mahtava syöpöttely on myös Eulaalian peruspiirteitä. Lapsena esiintynyt himo karviaismarhoihin hävisi perin vuoden iässä, mutta tilalle ovat tulleet mangot, papaijat ja erikoisesti banaanit. Tämän harrastuksen seurauksena on ilmaantunut jonkin verran linjamuutoksia vartalossa, mutta vyötäröviivaa löytyy edelleen vatsaa voimallisesti sisään vetäessä. Vuoden ikäisenä todetusta lonkkaviasta ei ole ainakaan toistaiseksi näkynyt mitään merkkejä.

Eulaalia toivottaa kaikille hyvää kesän jatkoa ja iloisia hippoja Aitoossa.

Lohjalla, heinäkuun 17. pñä 1987

Eulaalia/Matti Viranko

STCA:n Bulletinista erittäin vapaasti suomentanut A. Salokannel

K N A M

Teille kaikille saattaa olla hieman epäselvää, mikä "KOIRANÄYTTELYAVIOMIES" on. Ainakaan häntä ei ole vaikea tunnistaa - sellainen on mies, jonka rystyset raahaavat maata ja joka kävelee lievässä kumarassa... ("heti kun olet purkanut boksit autosta vie matkatavarat huoneeseen ja pystytä trimmauspöytä. Sen jälkeen voitkin kantaa koirat sisälle - parkkipaikka on niin kurainen. Tämän tehtyäsi voit pistäytyä drinkillä.") Hänen ei tiedetä koskaan sanoneen sanaakaan kenellekään näyttelypaikalla, tai missään muuallakaan sen puoleen, koirista tai koiraihmisistä... ("Mitä sinä oikein teit! Puhuit rouva Lahtisen kanssa!!! Etkö tiedä, että hän on rouva Virtasen paras ystävä! Sinun pitäisi kyllä tietää, mikä tämä taas on naisiaan!!!") Itsepuolustuksena KNAM pitää suunsa kiinni koska vaimo ei koskaan etukäteen anna luetteloja tämän viikon ystäväistä ja vihahmiehistä.

KNAM ei myöskään syö paljon. Hän tietää, että sillä siunaamalla kun koira-ihmiset istuutuvat ravintolassa, he kehittävät juttua kahdesta mielialheestaan: koirien ulosteet (laatu, määrä, väri, haju jne.) ja koirien seksi ("Et voi uskoa, mikä määrä spermaa oli olohuoneen matolla!" "Kun narttu synnytti, oli lakana likomärkä verestä!"). SUURENMOISTA RUOKAKESKUSTELUA! Aterioilla KNAM tavallisesti muuttuu vihertävän kukertavaksi naamataulultaan.

Ehkä kaikkein luonteenomaisinta KNAM:lle on, että jokaikinen vaatekappale on koirankarvoissa. Minulla oli ennen tapana pitää vaateharjaa salkussa. Nykyisin kerron ihmisille pitäväni koirankarvoista. Ennen naimisiinmenoa valitin hovimestarille, jos ruuasta löytyi hiua. Nykyisin nielen mukisematta pienehköt karvatupot. Hammaslääkäriini sanoo, että päästäkseen hampaisiini käsiksi hänen täytyy puhdistaa raot karvoista. Väitän, että hampaani kasvattavat karvaa kylmyyttä vastaan. Partani ei myöskään ole luonnollisen värinen - unohdin aamulla poimia siitä koirankarvat.

Kaikkein pahinta on luullakseni oman identiteettinsä menettäminen. Olen vain Liisa Laineen mies, sen jolla on cairnejä. Vaimoni koiraihmiset kohtelevat minua kuin viisivuotiasta pojanvekaraa. Minun ei oleteta osaavan laittaa sukkiä jalkaan ilman vaimon apua. Jos ihmiset puhuvat minulle koiranäyttelyssä, he tekevät sen hitaasti ja viittovat runsaasti, jotta varmasti löytäisin vessaan.

Minulle harvoin uskotaan suuria koiratehtäviä. Joskus kuitenkin saan viedä koirat eläinlääkäriin. Vaimo soittaa etukäteen tulostani. Vastaanottoapulainen suurin piirtein taluttaa minut tuoliin ja antaa Aku Ankan käteeni. Kun olen valmis lähtemään, hän soittaa vaimolle, joka jo odotteleekin kotiovelle: "No, mitä lääkäri sanoi? Mitä muuta hän sanoi? Katsoiko korvia? Kumman korvan ensin? Mitä koira teki, kun sen korvaa tutkittiin? Mitäs lääkäri siihen sanoi?" Kaikki tämä tietysti sen jälkeen, kun hän jo oli kuullut eläinlääkäriin version käynnistä. Jos minun on joskus soitettava eläinlääkäriille, aloitan: "Päivää, tämä on Lassi Laine." Hän sanoo: "Anteeksi, KUKA?" Sitten peräänny ja sanon: "Tämä on Liisa Laineen mies", jonka jälkeen minut tunnustetaan ja pääsen puhelun alkuun. Vaikka minulla on kaksi omaa yritystä eikä minun enää tarvitse kirjoittaa tylsillä kynillä ja käyttää pyöristettyjä saksia, olen yhä vain Liisa Laineen mies.

Yrityksistä puheenollen. Kun valitin, että perheemme vasroista ehkä viidennes voitiin käyttää kuhin hankintoihin kuin koiria koskeviin, meni ja perusti vaimo oman koiratarvikeliikkeen. Hän ei suinkaan unohda kertoa asiakkaille, että minä nuukailin talousrahojen kanssa ja kiukuttelin koirien aiheuttamista kustannuksista. Asiakkaat ovat tietysti koiraihmisii, ja nyt he pitävät minua väkivaltaisena koiria ja vaimoa kohtaan.

Vaimo ehdotti muuatta harrastusta vapaa-ajoiksi. Hän muistutti, miten mielelläni valokuvaan ja kuinka hyvä silmä minulla oli perspektiiville ja mittasuhteille. Hän ehdotti edelleen, että ehkä videokuvaaminen olisi hauskaa puuhaa, josta voisi ansaita lisärahaa. Voisinhan kuvata häitä ja muita perhejuhliä. Lankesin loveen. Kuka tahansa viimeisessä erikoisnäyttelyssä ollut saattoi nähdä minut "vapaa-aikaa viettämässä" videokamera olalla. Tarpeentonta sanoa, että meillä on kilometreittäin nauhoja joissa koirat kulkevat sinne sun tänne, sivuttain ja kameraa kohti melkein tallaten kameramiehen alleen. Ansaita rahaa? Pitää paikkansa. Nyt minun ei enää tarvitse työskennellä yrityksissäni. Voin viettää enemmän aikaa kotona nauhoittaen koiria ja korjaten kasoja.

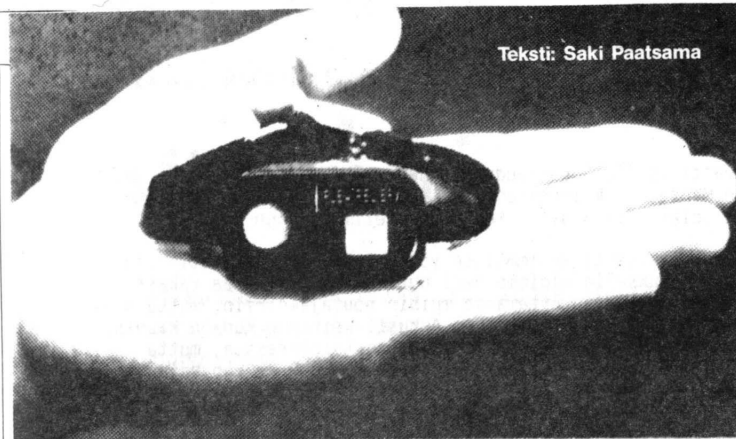
Tämä johtaakin seuraavaan kommenttiin. Kun menimme naimisiin, sanoin vaimolle: "Voimme mennä naimisiin ja ottaa yhden lemmikin tai sitten hankin sinulle työtä eläintarhasta." Kahta kissaa ja seitsemää koiraa myöhemmin vaimolla on lemmikkinsä ja minä hoidan eläintarhaa. Pöhdittuaan pari minuuttia kosintaani hän suostui vaimokseni luvaten, ettei lemmikistä koskaan koivu minulle vaivaa. NE NAISET! Eräänä aamuna vaimo sanoi: "Kulti, minua nukuttaa vielä. Etkö voisi päästää koirat ulos, kun kerran olet jo hereillä? Niin, ja eiliset kasat pitäisi korjata pois sitä ennen pihalta. Äläkä unohda antaa kissoille ruokaa." Mitäpä muuta kiltti aviomies tekisi kuin siivoaisi pihan jne. Seuraavana aamuna vaimo sanoi: "Älä unohda siivota pihaa." Tällä tavoin KNAM perii tehtävänsä. Nykyisin saan pelkkiä moitteita: "Siivosit pihan kehnosti eilen." Minä, kiltti ja tottelevainen KNAM, lupaan parantaa tapani. On kuin olisi armeijassa - sinua ei voida pakottaa tekemään jotain, mutta sinut totisesti saadaan toivomaan, että olisit sen tehnyt.

Menneitä muistellen koirat ovat tehneet minulle hyvää: fyysinen kuntoni on erinomainen. Hyppely koiraa-aitojen ylitse on jaloille erinomaista. Kolmen kilometrin spurtti karkulaisen perässä pitää huolta sydämen toiminnasta. Koirankarvat ovat varmaankin erinomaista kuitua ruuansulatukselle puhumattakaan siitä runsaasta raikkaasta ilmasta, jota saan pihaa siivotessani.

Ainakin minä tiedän, miten vaimo viettää viikonloppunsa. Minun PITÄISI tietää, koska hän kertoo sekunnilleen koko viikonlopun tapahtumat kotiin tultuaan. Minun tarvitsee vain salakuunnella kun hän puhuu puhelimesta. (Ei saa nauraa, muulla tavoin en saa tietoa asioista!) Ainoa haittapuoli on, että voin käyttää puhelinta vain klo 3.45-4.00 joka toinen torstaiyö.

Kaikki tämä on kuitenkin vaivansa arvoista, kun vaimo tulee onnesta hehkuen voittajana kotiin tai kun koira lämmittää kylmänä talviyönä. Eikä mikään terveys ole verrattavissa kuusiviikkoisen cairnpentueen sinulle suomaan. Itse asiassa kaikkihan alkoi siitä saamastani lautasesta, johon oli maalattu: "jos rakastat minua, rakastat myös koiraani"...

Lainattu Partis 3/86 -lehestä

Teksti: Saki Paatsama

SCIENTIFICALLY TESTED

"KIRPPUKELLO" torjuu syöpäläiset

Olin W. Jacksonin klinikalla Floridassa ja kiinnitin huomioni pointteriin, jonka kaulaimessa oli pieni kellontapainen laite ja kysyin: onko tapana pitää koiralla aina tutkaa? Sain vastaukseksi, että kysymyksessä on kirppujen, täiden ja punkkien torjuntalaitte, joka siinä on ollut jo pari vuotta ja tulee olemaankin koiran elämän loppuun saakka. Niin hyvä se on. Pattereita on vaihdettu ja laite sadesäällä kuivattu, muuta huoltoa ei ole tarvinnut. Kirputtamisesta, levottomuudesta, myrkytysuista ja ihosairauksista on pysytty erossa.

Mielenkiintoni heräsi, sillä käytännön eläinlääkinnän, allergiaan taipuvien koirien omistajien ja kenneleiden pitäjien kannalta on tehokas loistorjunta tärkeätä. Otin yhteyttä tutkijoihin ja valmistajaan. Sain tutustua tutkimuksiin, joiden mukaan laitteen vaimennetut ultraaallot vaikuttavat vain loisten karvanjuuressa olevaan

tuntoelimeen, eikä muuhun, joten laite on tutkimusten mukaan turvallinen niin käyttäjälleen kuin ympäristölleenkin. Laitteen teho ulottuu noin 1,2 m "päähän", joten myös pennut pysyvät emon suojassa loisvaapaana. Sain tutustua myös "kirpputkimushäkkiin",

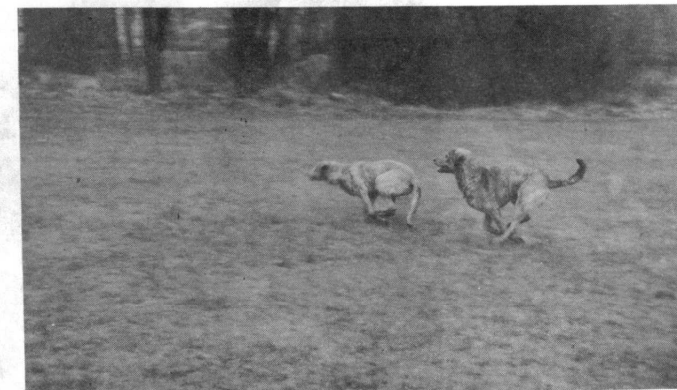
jonne sijoitetut kirput, tait ja muut ulkoiset kuolevat 1-2 vrk kuluessa siitä, kun myös laite sijoitetaan sinne.

USA:ssa, kuten muissakin lämpimissä maissa, on runsaasti sisä- ja ulkoisia eläinten kiusana. Hengenvaarallisia ovat mm. "sydänmadot", jotka kerääntyvät

koiran sydämeen ja ellei tehokkaaseen hoitoon ryhdytä, kuolee koira. Loisvitsauksen seurauksena tarveltyy usein koiran turkki. Yksi kemiallinen pesu ei edes hävitä kaikkia loisia, saati suojaa lisä- ja uusintatartunnoilta. Suurten myrkkymäärien käyttö pelottaa etenkin pentukenneleitä. Myös hoitokoirakennelit tulisi saada pidettyä loisvapaina, maineensäkin vuoksi.

Yhdysvalloissa myydään uusinta laitemallia vain eläinlääkäreiden kautta, mutta kuullessani USA:n eläinlääkäritutkijoihin, luovattiin minulle laitetta toimittamaan, jos sen käyttöön meillä on tarvetta. Hinta on USA:ssa noin mk 350,- ja sellaiseksi sen pitäisi meilläkin muodostua. Kun laitetta voi käyttää vuosia, vain patterit vaihdetaan noin puolen vuoden kuluttua, voidaan sitä pitää edullisena ja vaivattomana käytössä. Tehtaan takuu-aika on 1 vuosi. Niillä, joilla on koirissa lois- tai loisallergiaongelmia, voivat ottaa minuun yhteyttä, jolloin voidaan harkita, olisiko elektronisesta lois-torjuntalaitteesta apua. Kirjoittajan os. Risto Rytin tie 17, 00570 Helsinki 57. □

Lainattu Koiramme 6-7/87 -lehestä

KANSAINVÄLISET JA KAIKKIEN ROTUJEN NÄYTTELYT 1988
 INTERNATIONELLA OCH ALLA RASER OMFATTANDE UTSTÄLLNINGAR 1988

9. - 10.1.		KAJAANI/KAJANA
16. - 17.1.		HAMINA/FREDRIKSHAMN
30. - 31.1.	kv/int	TURKU/ÅBO
12. - 13.3.	kv/int	HELSINKI/HELSINGFORS (Messukeskus)
19. - 20.3.		JOENSUU
3. - 4.4.		LAPPEENRANTA
9. - 10.4.	kv/int	MIKKELI/ST.MICHEL
7. - 8.5.	kv/int	LAHTI/LAHTIS
14.5.		NURMIJÄRVI
15.5.		SEINÄJOKI
21.5.		IMATRA
21. - 22.5.		TAMPERE/TAMMERFORS
28.5.		KUOPIO
29.5.		RIIHIMÄKI
5.6.		KARKKILA
5.6.		KEMI
11.6.		VANTAA/VANDA
12.6.		LIEKSA
12.6.		PORI/BJÖRNEBORG
18.6.		SALO
19.6.		KIRKKONUMMI/KYRKSLÄTT
19.6.		OULU/ULEÅBORG
3.7.		JÄMSÄ
9.7.	kv/int	TORNIO/TORNEÅ
10.7.		HÄMEENLINNA/TAVASTEUS
16.7.		SAVONLINNA/NYSLOTT
17.7.		KOKKOLA/KARLEBY
23. - 24.7.	kv/int	JYVÄSKYLÄ
31.7.		IISALMI
31.7.		RAUMA/RAUMO
6. - 7.8.		TURKU/ÅBO
7.8.		OULU/ULEÅBORG
13. - 14.8.	kv/int	HELSINGIN YMP/HELSINGFORS OMNEJD
14.8.		ILMAJOKI
27.8.		KOUVOLA
28.8.		HEINOLA
4.9.		HELSINGIN YMP/HELSINGFORS OMNEJD
10.9.		MÄNTTÄ
11.9.		PORVOO/BORGÅ
17.9.		MAARIANHAMINA/MARIEHAMN
3. - 4.12.	kv/int	HELSINKI/HELSINGFORS (Messukeskus)